

Det är inte bara att få en kallelse utan att förbli i och förverkliga en kallelse. Hur gör man det?

1. Alla människor kom till honom

- a) När Jesus gick utefter sjön såg han inte bara en vacker natur, utan han såg människorna. Kanske mediterade han över skapelseberättelsen? Över 1 Mos 1:27: ”Skapade till Guds avbild”.
- b) Det heter i evangeliet att alla kom till honom. Alla fick lyssna till och ta emot hans undervisning om Guds rike. Gud vill inte att någon enda människa ska gå förlorad. Jesus vill visa varje människa vad det är att leva (i gemenskap med Gud).
- c) Men varje människa har två om inte minst tre kallelser. Den första är allmän och handlar om skapelsens återupprättelse. Den andra är personlig, det vill säga kallelsen når individen, genom en tanke (överbevisning om synd), ett ord (bibelord) eller en handling (någon gör något oväntat). Kallelsen vänder sig till hela din personlighet och till alla områden i ditt liv. Den tredje kallelsen rör dagens olika händelser, men jag vill stanna vid den personliga.

2. Och Levi steg upp och följde honom

- a) Jesus behövde bara säga två ord till Levi: Följ mig och genast förstod Levi att det handlade om honom. Han kom inte undan kallelsen. Han blev en Jesu lärjunge.
- b) Vi är många som har kallats. Vi är många som har blivit döpta och många som börjat följa Jesus.¹ Men vi har också frågat oss; vad innebär det att vara kallad? Vart är vi på väg? Vad var meningen med det som hände? Vad kan vi veta om framtiden? Hur ser målet ut? Och så brottas vi.
- c) Jag tror att det finns ett skäl till att vi inte får svar på dessa (privata) frågor. När vi (frågar kollektivt) tänker på Kyrkan och församlingens framtid får vi också olika svar. Det svaret hittar vi i Joh 14:1-6. Lösningen handlar inte så mycket om vad vi ska bli som vad vi är. Relationen till Jesus är start, väg och mål. Hela livet och evigheten handlar om detta enda.

3. Jag har kommit för att kalla syndare

- a) Jesus gör det klart för oss att han vänder sig till dem som behöver honom, det vill säga syndarna. Med syndare menas här sådana som förstår sitt beroende av Gud, som inte fullt ut litar på sig själva, kanske till och med är oroliga och ängsliga. Synden är mer ett tillstånd än en brist på moral. De skriftlärdade protesterade när Jesus åt med syndare. De såg till det yttre. De såg hedningar, laglösa och socialt utsatta vid bordet och ansåg utan att säga det att dessa är mindre värda. I stället hänvisade de till lagar och paragrafer.
- b) Det är lätt att se andras fel och brister också för oss, att tänka bort människor från det egna sammanhanget. Men Gud ser på ett annat sätt. Han ser till bön och längtan. Och han ser till Jesus.
- c) Jag inbillar mig att många av er, som jag, undrar hur vi förblir i kallelsen?² Hur förverkligar vi kallelsen i våra liv? Hur ser målet ut? Vi finner svaret i veckans evangelium; Måltiden. Måltiden står för slutgemenskapen såväl i GT som NT. Att få sitta till bords med Jesus, jungfrun Maria, och alla de heliga är en av de bästa bilderna vi har av fulländningen. Idag bjuds du till denna måltid.

¹ ”Jesus Kristus den korsfäste och uppståndne kallar dig nu att vara hans lärjunge”

² Ordet, Sakrament och de heligas gemenskap